

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, nám. Jana Palacha 2, 116 38 Praha 1, IČO: 22869476

Výroční zpráva o činnosti za akademický rok 2013/2014

Obsah

Základní údaje o spolku.....	4
Kontaktní údaje	4
Výbor spolku.....	4
Disciplinární komise	4
Úvod	5
Vývoj obsazení vedení Spolku v uplynulém AR	6
Finance	6
Vztahy s fakultou	7
Spolupráce se spolky a ostatními organizacemi.....	8
Studentská unie Univerzity Karlovy (SUUK)	8
ISHA – International Students of History Association	8
Propagační skupina Spolku.....	9
Komunikace Spolku na internetu	9
Letní škola interdisciplinárních přístupů – LŠIP	10
Vydání kolektivní monografie z LŠIP 2011.....	10
Seznamovací kurz „Bílý Potok 2014“	11
Začleňování prvních ročníků	12
Poradna	13
Setkání zástupců studentů historie v ČR	13
Debata s Opráskí sčeskí historje.....	14
Debata kandidátů na post ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů	14
Prezentace knih	15
Filmový klub	15
Přednášky	15
Kritický klub	15
Diskuzní klub	16
Přípravné kurzy.....	16
Časopis Obscura	16
Socializační akce	17
Oslavy 5. narozenin Spolku	18
Závěr	18

Základní údaje o spolku

Název: Spolek studentů historie FF UK
Sídlo: náměstí Jana Palacha 2, 116 38 Praha 1

Právní forma: spolek
Zaregistrováno: 6.5.2010
IČO: 22869476

Kontaktní údaje

Email: ffabula@email.cz
isha.prague@gmail.com

www stránky: www.ffabula.cz
www.facebook.com/FFabula
www.twitter.com/FFabula

Bankovní účet: 2300123300/2100 (transparentní účet dostupný online, FIO banka)

Výbor spolku

Předseda: Karel Kolros (15.10.2013 – 5.3.2014)
Maroš Lauer (26.3.2013 – 15.5.2014)

Místopředseda: Maroš Lauer (15.10.2013 – 26.3.2014)
Daniel Ort (26.3.2014)

Tajemník: Daniel Ort (15.10.2013 – 26.3.2014)
Kateřina Chládková (26.3.2014)

Pokladník: Jakub Raška

Člen bez portfeje: Matúš Guziar

Disciplinární komise

Předseda: Miloš Bělohlávek

Členové: David Semera
Jana Gerleová

Úvod

Poslední výroční zpráva začínala v úvodu konstatováním, že spolková činnost se etablovala a probíhá její předávání mladším generacím. Kladla si otázku, jak mladší generace příští rok zvládnou.

V oné zásadní činnosti, kterou se stále zaklínáme - „generační obměna“ - se pokračovalo a pokračuje i nadále. Nejviditelnějším výsledkem je aktuální složení výboru, ve kterém jsou tři studenti aktuálně druhých, v minulém AR však prvních ročníků. Čtvrtým členem pak je student druhého, minulý rok prvního, ročníku navazujícího magisterského studia.

V průběhu roku probíhala ještě jedna obměna, a to právní. Kvůli novému občanskému zákoníku, jenž letos vešel v platnost, jsme museli přepsat stanovy. Právní status Spolku již podle občanského zákoníku totiž nemůže být občanské sdružení, ale spolek. V průběhu celého roku tak pracovní skupina vytvářela nové stanovy, jež se především snaží vychytat mouchy, na něž jsme přišli díky zkušenostem z téměř pětiletého chodu Spolku.

Obecně měl uplynulý rok dvojakou tvář. Jednu zevnitř, druhou zvenčí. Zevnitř byl velmi krizovým. Akce organizovala pouze úzká skupina lidí, které to bralo mnoho sil. Chvilími by se dal stav Spolku označit jako „držení se nad hladinou“. Druhá tvář, ta primární, je ale zvenčí. Na té nebylo nic poznat, což je pro nás zásadní. Akce neubývaly, ale spíš přibývaly, navíc se nám podařilo udělat tři s ohromným úspěchem.

Pro příští rok tak máme dva zásadní úkoly. Neusnout na vavřínech s tím, že generační obměna již proběhla. Ne, na předávání Spolku mladším generacím se musí pracovat stále. Druhý úkol částečně souvisí s prvním. Potřebujeme aktivní lidi, abychom byli schopni provozovat stávající akce bez dopadu na studium současných aktivních členů.

Inu, a jak uplynulý AR probíhal podrobně? To už se dozvíte na následujících stranách...

Vývoj obsazení vedení Spolku v uplynulém AR

Podzimní volební valná hromada se uskutečnila 15. října 2013 od 19:15 na FF UK. Její nejemotivnější část byla během odpovědi na zprávu kolegy Zdena Vozára z pozice delegáta Spolku ve Studentské unii UK, kdy s ní jeden z účastníků valné hromady hrubě nesouhlasil. Jinak ale vše proběhlo bez větších potíží.

Výsledkem valné hromady bylo vcelku hladké zvolení nových představitelů Spolku ve složení výboru

Karel Kolros (předseda), Maroš Lauer (místopředseda), Jakub Raška (pokladník), Daniel Ort (tajemník) a Matúš Guziar (člen bez portfeje). Vedení tak bylo výrazně omlazeno, když jeho nejstarší člen ve chvíli zvolení teprve nastupoval do prvního magisterského ročníku, zbytek pak studoval teprve bakaláře. Disciplinární komise pak byla zvolena ve složení Miloš Bělohlávek (předseda), David Semera a Jana Gerleová.

Na jaře ale oznámil výboru předseda Spolku Karel Kolros, že chce z osobních důvodů rezignovat. Na 5.3. od 19:15 tak byla svolána nová volební valná hromada, jež se znovu konala na FF UK. Při této příležitosti podal Karel Kolros svoji oficiální rezignaci. Na valnou hromadu však nepřišel dostatečný počet lidí, aby byla usnášeníschopná. Místo ní tak byl pouze běžný veřejný výbor. Do další volební valné hromady, která byla svolána na 26.3. na FF UK od 19:15 pak Spolek vedl Maroš Lauer.

Tato volební valná hromada už byla podle stanov usnášeníschopná v jakémkoliv počtu. Bez obstrukcí se přešlo rovnou k volbě nového předsedy. Tím byl zvolen Maroš Lauer, dosavadní místopředseda. Uvolnilo se tak místo místopředsedy, na nějž byl zvolen Daniel Ort, dosavadní tajemník. Řetězec tak pokračoval a uvolnilo se místo člena výboru. Na to by měl podle stanov nastoupit náhradník zvolený na podzimní volební valné hromadě, ale Jana Gerleová, která byla na toto místo náhradnicí, pro tento případ vyhotovila svou rezignaci na místo člena výboru. Na něj tak musela také proběhnout volba. Zvolena byla Kateřina Chládková, která tak nastoupila na místo tajemnice. Nově byl tedy výbor ve složení Maroš Lauer (předseda), Daniel Ort (místopředseda), Jakub Raška (pokladník), Kateřina Chládková (tajemnice) a Matúš Guziar (člen bez portfeje).

To však nebyl konec změn ve vedení Spolku. 15. května byl volební sněm Studentské unie UK (SUUK), na němž kandidoval Maroš Lauer, předseda Spolku, na předsedu SUUK. Na tuto funkci byl také zvolen. Aby se nedostal do konfliktu zájmů, rozhodl se k tomuto dni rezignovat na svoji funkci předsedy Spolku. Protože se to ale stalo v čase zkouškového období, tak už nemohla být svolána volební valná hromada. Až do řádné říjnové valné hromady tak byl zastupujícím předsedou místopředseda Daniel Ort.

Finance

Do uplynulého AR jsme vstupovali s dobrým finančním zajištěním. Čekalo nás ale mnoho výdajů, z nichž největším bylo vydání kolektivní monografie z Letní školy interdisciplinárních studií 2011, na kterou jsme měli na účtu vyčleněno 45 000Kč. Dalšími výdaji byly především propagační materiály. Spolek letos tiskl nové brožurky, spolková trika a mnoho placek, průběžně se tisknou plakáty na akce. Výdajově náročný byl i Setkání zástupců studentů historie, který se nám ale podařilo pokrýt z grantů. Další finančně náročnější akcí je Seznamovací kurz, jenž pro větší dostupnost mírně dotujeme, aby konečná cena na účastníka nepřekročila přijatelných 800Kč za cestu a ubytování.

Letos jsme měli dva druhy příjmů. Hlavním jsou stále přípravné kurzy, jež by měly v normálním provozu v pohodě pokrýt roční činnost Spolku. Menším letos byly členské poplatky, které byly vybírány ve výši 50Kč za semestr a měly spíše symbolickou hodnotu – sloužili jako prostředek ke zjištění, kdo chce a kdo nechce být aktivním členem Spolku.

Nakonec končíme Akademický rok s přes 85 000Kč na účtu, v blízké době je jeden větší plánovaný výdaj, přednáška Moritze Csákyho. Ta by ale rozhodně neměla překročit 10 000Kč.

Letos nebyl ve financích pořádek takový, jaký by měl být. Peníze jsme vydávali a sice jsme věděli na co, nicméně jsme o výdajích skoro vůbec nehlasovali. I z toho by si měl vzít příští výbor poučení – finance Spolku je třeba pečlivě hlídat a evidovat v průběhu celého roku.

Vztahy s fakultou

Vztahy s fakultou mají dva aspekty, a to vztahy s historickými ústavami a s vedením fakulty samotné.

Co se týče vedení fakulty, vztahy s ním máme výborné. Vychází nám v podstatě ve všem ochotně vstříc, mj. v poskytnutí zázemí a grantu na Setkání zástupců studentů historie ČR (a dvěma zástupci

ze SR). Ze strany fakulty stále platí smlouva vyjednaná a podepsaná v loňském roce, jež nám zaručuje používání fakultních místností pro naše akce zdarma a také nástěnku, která je umístěna ve druhém patře a je důležitým neinternetovým komunikačním kanálem se studenty fakulty. Smlouva nám velmi ulehčuje veškeré konání akcí a díky ní je pro nás samozřejmé a jednoduché to, co by bez ní takovým nebylo.

S historickými ústavami máme vztahy též dobré. Nad výše zmiňovaným Setkáním např. všichni tři ředitelé přebrali záštitu. Nové vedení Spolku se s nimi setkalo k tradiční schůzce, jež pro dlouhé hledání společného termínu proběhla až během ledna, aby se jim představilo a s tím i akce, které pořádáme. Za vedení byl na schůzce přítomný Maroš Lauer, tehdejší místopředseda, Miloš Bělohlávek jakožto emeritní předseda uvádějící nový výbor a Daniel Ort ve funkci tajemníka. Schůze proběhla přátelsky a měla ryze informační charakter, jen doc. Michal Pullman vznesl prosbu, zda-li by Spolek mohl zvát studenty programu Erasmus na některé své akce a více je tak integrovat do zdejšího dění. To se nám bohužel nepovedlo splnit a měli bychom se zamyslet, co v této věci můžeme dělat, neboť idea to není špatná.

Z aktuální úrovně vztahu s ústavami mám ale dvojaký pocit. Určitě jsem za něj velmi rád, a to zvláště poté, co jsem od kolegů z jiných univerzit vyslechl, jak funguje spolupráce s katedrou historie u nich. To, co můžeme brát jako samozřejmost, samozřejmostí určitě není. Proč tedy dvojaký pocit? Minimálně minulý rok se vytratil jeden z úkolů Spolku, kterým je zpětná vazba ústavům ohledně studia historie. Vzhledem ke své velikosti a postavení na Historii máme právě teď jedinečnou možnost stát se prostředníkem mezi studenty Historie a ústavami a zprostředkovávat ředitelům věci, jež studentům vadí. Příkladem může být dlouholeté překrytí přednášek z Pravěku a Starověku, doporučených ale k absolvování již v 1. ročníku. Po našem dopisu ohledně této věci byly přednášky po několika letech přesunuty na čas, kdy se vzájemně nekryjí. Přesně to jsou věci, v nichž můžeme ústavu prosit o vyřešení daného problému. Slovo Spolku, jenž má přes sto členů, má přeci jen větší váhu, než slovo jednoho studenta.

V tomto směru doporučuji pokusit se vytvořit v následujícím akademickém roce vlastní evaluace oboru Historie, případně též oboru Historie-Evropská studia, jejichž výsledky bychom ústavům prezentovali a společně se pak pokoušeli nacházet řešení problémů z nich vypluvších.

Vztah Spolku s Ústavami měl tento rok ještě jeden zásadní bod, jež ho utvářel. Nebyl jím nic jiného, než časté změny na vedoucí pozici Spolku. Ačkoliv byli ředitelé o každé změně informováni osobním emailem, je pochopitelné, že měli ve věci zmatek. Ten mohl být o to silnější, že jak Maroš Lauer, tak Daniel Ort jsou z nižších ročníků a neměli nás třeba ještě šanci poznat na svých přednáškách, takže sice znali jména, jež Spolek vedou, ale ne konkrétní postavy. Tato situace pak měla skoro až logické vyústění, kdy v případných problémech ředitelé neoslovovali předsedu Spolku, nýbrž Miloše Bělohlávku jako předsedu emeritního, kterého znali. To je věc, která by se měla změnit a ředitelé by měli v příštím roce být v kontaktu přímo s předsedou Spolku. Znovu ale připomínám, že zůstal-li by celý rok ve funkci jeden předseda a nenastalo-li by tolik nepředpokládaných okolností, jež vedlo ke dvěma zásadním změnám ve vedení Spolku, podobná situace by nenastala.

Spolupráce se spolky a ostatními organizacemi

Zásadním bodem tohoto tématu je již několikrát zmiňované Setkání zástupců studentů historie, kterému se ale věnuje samostatný bod. Stejně tak je samostatný bod věnován i působení Spolku ve Studentské unii Univerzity Karlovy.

Tradičně jsme úzce navázáni na Studentskou radu, v níž je několik členů Spolku a jejíž místnost využíváme pro naše konzultační hodiny. Po domluvě také využíváme její nástěnky k vylepování našich plakátů, naše akce jsou navíc rozepisovány jejím novinkovým systémem. Vítám iniciativu se setkáváním

zástupců spolků Filozofické fakulty, na kterém se člověk seznámí s prací ostatních spolků, popřípadě se může domluvit na užší spolupráci. Podobné kontakty se hodí vždy. Výsledkem starší spolupráce pak je letos vydaný sborník z Letní školy interdisciplinárních přístupů 2011, který byl Studentskou radou spolufinancován.

Obecně se pak snažíme spolupracovat i s organizacemi působícími mimo fakultu, především u nich hledáme prostory pro konání našich akcí. Dlouhodobě tak spolupracujeme s neziskovou organizací Transitdisplay, navázali jsme i kontakt s francouzským institutem CEFRES. Na přednášce prof. Moritze Csákyho s námi zase úzce spolupracuje Masarykův ústav a Archiv AV ČR v. v. i. Chceme-li naše akce více otevřít veřejnosti, vidím v pořádání některých akcí mimo fakultu nejsnazší cestu.

Studentská unie Univerzity Karlovy (SUUK)

Zprávu o působení Spolku v SUUK předložil Maroš Lauer, delegát Spolku v SUUK po většinu akademického roku a její současný předseda:

„Počas akademického roku 2013/2014 (tak ako aj počas minulých rokov) sa Spolek aktívne zapájal pri prejednávaní kľúčových záležitostí v rámci SUUK. K nim rozhodne patrilo výberové řízení na provozovatele studentského klubu v ulici Celetná, či znovuoživenie projektu Študentského domu. Práve zmieňované výberové řízení bolo najvýraznejšou udalosťou uplynulého roku v rámci SUUK, pričom Spolek ako pravidelný užívateľ klubových priestorov v spolupráci s ďalšími členskými združeniami vystupoval v celej záležitosti mimoriadne aktívne. Nutno však dodať, že vedenie SUUK nepostupovalo v tejto záležitosti úplne transparente, čo sa stalo terčom kritiky ako zo strany FFabuly tak aj ďalších členských spolkov. Spolek sa zároveň zúčastnil a prezentoval svoju činnosť na oboch najväčších akciách poriadaných Študentskou Úniou (či pod jej záštitou), konkrétne sa jedná o Študentský Jarmark a Majáles studentů. Za rozhodný úspech možno považovať získanie grantu na projekt "Setkání studentů historie" vo výške 10 500,- Kč. Na poslednom volebnom sneme bol taktiež delegát Spolku zvolený predsedom Študentskej Únie, čo iba dokladá dlhodobý aktívny záujem spolku o univerzitné dianie.“

ISHA – International Students of History Association

Spolek je již několik let členem International Students of History Association. Platíme zde členské příspěvky a případným zájemcům proplácíme dražší z položek účastnický poplatek/cesta na seminář. Přesto se nám dlouhodobě nedaří s ISHA navázat užší vztah a najít větší počet zájemců o její akce. O to větší paradox je, že v nejvyšším vedení máme dva členy Spolku, Maroše Lauera a Báru Hrubou, přičemž Bára Hrubá je momentálně dokonce prezidentkou ISHA.

Jako jeden z úkolů do dalšího roku tak vidím odpověď na otázku, jak náš vztah s ISHA rozvíjet dál.

Propagační skupina Spolku

PR Spolku je důležitým tématem. I tyto vody ale nezůstaly během minulého roku klidné, i když to jeho začátek vůbec nenaznačoval. Vstupovali jsme do něj s tak dobrou PR skupinou, že nám ji leckdo záviděl. Bohužel ale hned na začátku roku přestala z osobních a studijních důvodů fungovat.

Museli jsme si tak dělat plakáty sami. Z toho důvodu mělo během akademického roku plakát minimum akcí. Je otázkou, zda to ovlivnilo účast na těch akcích, jež plakát neměly. Na ty akce, kde jsme plakát potřebovali, ho tvořili různí lidé, neměli jsme jednoho stálého spolupracovníka. Výsledné plakáty byly zdařilé, ale shánění člověka, co by je dělal, bylo před každou akcí prací navíc.

Nejvíce na absenci PR skupiny trávily přípravné kurzy, které po masivní propagaci z minulého roku měly propagaci v podstatě nulovou. U kurzů jsme rozhodně díky absenci masivnější propagace

o několik frekventantů přišli. Pozitivní je, že pro nadcházející rok už se nám PR skupina zase formuje a tento problém tak nachází své řešení.

Další součástí propagace jsou spolková trika, která jsme letos vytiskli. Ač je máme již zhruba rok, nedaří se nám je prodávat. Dalším z úkolů tak je zvýšit povědomí o možnosti koupě trik.

Co se naopak stalo velkým úspěchem, to jsou spolkové placky se třemi motivy. Všechny jsou velmi žádané a chtěné. Jediným jejich problémem je, že na nich není poznat, že mají něco společného se Spolkem. Musíme tak spoléhat na ústní reference, kdy každý z držitelů placky má povědomí o tom, že pochází od nás. Může nás těšit, že se na nás s žádostí o placku obrací i lidé z prostředí mimo náš obor a fakultu.

Do propagace spadá i obecné povědomí o Spolku. Do médií a povědomí jsme se nejvíce dostali v souvislosti se třemi akcemi, a to při debatě s autorem Oprásků sčeskí historie, debatě s kandidáty na ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů a pořádáním Setkání zástupců studentů historie. V souvislosti s tím jsme se objevovali v různých, minimálně fakulních, médiích. Obecné povědomí o Spolku se v uplynulém roce rozhodně zvýšilo.

Komunikace Spolku na internetu

Na internetu se vyskytujeme na všech sociálních sítích, které jsou obecně využívány. Jediná, na které nejsme aktivní, je Google+. Do budoucna na ní ani aktivní být nedoporučuji, neboť podle mého názoru nemá dostatečný potenciál a spíše by spravovateli stránky ubírala zbytečné síly. Pokud by se však našel dobrovolník, jenž se na této síti často pohybuje a chtěl by si vzít na starost i stránku Spolku, rozhodně by mu nemělo být bráněno. Ačkoliv má totiž tato síť potenciál malý, my ho nevyužíváme ani trochu.

Oproti tomu Facebook a Twitter využíváme naplno. Na Facebooku nás momentálně sleduje přes 1150 lidí a dosah méně úspěšného příspěvku je 400 lidí, není ale výjimkou dosah přes 1000 lidí a jeden příspěvek vidělo přes 25 000 uživatelů. Za úspěch počítám i to, že máme víc fanoušků, než je studentů historie na FF UK, což značí, že je o nás širší povědomí. A máme potenciál stále růst, ačkoliv už ne tak raketovým tempem, jaké jsme měli na začátku akademického roku. Příspěvky s největší sledovaností jsou tradičně ze sekce „Kalendárium“, kdy se snažíme připomínat zajímavá výročí, která média většinou opomíjejí.

Na Twitteru je účet Spolku ještě aktivnější než na Facebooku, za což děkuji především Martinu Liškovi. Denně míváme několik zajímavých tweetů z oblasti historie. V současné době máme bohužel jen 80 sledujících, což je ale vcelku dobré číslo, vezmeme-li v potaz, že u nás není Twitter tak populárním. Přesto je škoda, že nás nesleduje více lidí, byla by to příjemná odměna za dobře konanou práci, kterou na Twitteru podle mého soudu odvádíme.

Další kapitolou naší internetové prezentace jsou internetové stránky FFabuly. Po designové stránce jsou velmi pěkné a dostávám na ně, co se týče přehlednosti, samé pozitivní reakce. Přesto však mají několik much. Do dalšího roku vidím jako velký úkol udělat je dynamičtějšími. Signifikantní pro aktuální zkostnatělost stránek je např. Výbor, jenž je na stránkách aktuálně uveden. Je jím původní z letošního roku. Chybu vidím jak na straně výboru, tak v tom, že se ve stránkách vyzná jen jedna osoba, která je vyčerpána, takže je pochopitelné, že na úpravu stránek nemá dostatečné množství času.

Návštěvník v důsledku toho v podstatě nemá proč se na stránky vracet. Pokrok jsme udělali alespoň v tom, že přidáváme na hlavní stránku odkazy na akce, jež se budou dít. Odkazujeme v nich ale na facebookovou událost. Moje vize spočívá v tom, že by se samotné události mohly vytvářet již na našich stránkách, na které by se mohly dávat i reporty z nich. Základem jsou minimálně ony reportáže z uplynulých akcí, aby si z nich návštěvníci stránek dokázali udělat představu, co zhruba pořádáme a

aby měli proč se na stránky vracet. Dohromady bych to shrnul pod termín „zblogovatění stránek“. V této chvíli máme základ stránek dobrý, takže můžeme stavět na kvalitním základu. Zároveň ale u základu nesmíme zůstat, musíme stavět dál. Krokem dál může být minimálně sezení, na kterém se někteří členové Spolku/výboru naučí se stránkami více zacházet, aby veškeré jejich spravování neleželo jen na jednom člověku.

Letní škola interdisciplinárních přístupů – LŠIP

Téma LŠIP bylo žhavé především na začátku akademického roku. Po posledním ročníku, u nějž se všichni shodli, že byl z různých důvodů nevydařený, nastala debata, jak dál. Během probíhajících diskuzí v zimním semestru připravovala pracovní skupina LŠIP její nový ročník.

V lednu pak nastala chvíle, kdy bylo jasné, že je debatu o budoucnosti letošního ročníku LŠIP třeba definitivně rozseknout. Na veřejném výboru se tak téma ze všech stran dlouze probíralo. Nakonec výbor dospěl k rozhodnutí, že konání LŠIP podpoří jen tehdy, bude-li mít nad přípravami kontrolu. Bylo v plánu zadávat pracovní skupině LŠIP data, k nimž by byly výboru předkládány jednotlivé kroky přípravy. Bohužel hned první termín, v němž měl výbor dostat finanční plán akce, nebyl dodržen, a tak se výbor rozhodl akci nepodpořit, kterážto se tím pádem nekonala.

Nechtěli jsme a nechceme ale projekt úplně pohřbit. Naopak doufám, že roční přestávka pomůže se odpoutat od zajetých kolejí LŠIP a umožní případným organizátorům promyslet koncept celý od začátku. Rád bych, kdyby se našli nadšenci, kteří by se do věci s vervou pustili a obnovili tak zamýšlenou vlajkovou loď akcí Spolku.

Vydání kolektivní monografie z LŠIP 2011

Zprávu o vydání kolektivní monografie zpracoval Jakub Raška, který měl celou věc tento rok na starosti:

„Spolek uspořádal v létě 2011 konferenci nazvanou Letní škola interdisciplinárních přístupů (dále LŠIP). Tým organizátorů pod vedením Martiny Poliakové si za téma, které mělo rámcovat přednášky a semináře LŠIP, zvolil vztah *paměti* jako sociálně a dějinně proměnné kategorie a *historie* jako (zdánlivé) empirické konstanty.

Přednášejícím bylo předběžně přislíbeno vydání kolektivní monografie, na což i Spolek dostal finanční podporu: Od tehdejšího děkana FF UK Michala Stehlíka z fondů FF 45 000 Kč a od Studentské rady 5 000 Kč. Po skončení LŠIP skutečně začaly přípravy na vydání kolektivní monografie: z účastníků konference bylo vybráno deset přednášejících, kteří byli vyzváni k přepracování svých příspěvků do formy odpovídající charakteru vědeckého článku. Těchto deset příspěvků bylo posléze (roku 2012) zasláno k jazykové korektuře. Po jazykové korekci se však přípravy vydání (z různých důvodů: část organizátorů odešla na doktorát, část opustila fakultu a začala se věnovat svým pracovním povinnostem) kolektivní monografie zastavily.

Na proces vydávání bylo navázáno v zimě 2014, kdy se tým editorů ve složení Martina Poliaková – Jakub Raška – Václav Smyčka rozhodl vzít na zřetel (z logických důvodů) stále častější dotazy autorů na důvod, proč ještě kolektivní monografie nevyšla. Martina Poliaková znovu napsala všem deseti autorům, zda stále chtějí, aby jejich příspěvek z LŠIP 2011 vyšel v kolektivní monografii. Kromě dvou autorů (Kamil Činátl a Josef Švéda), kteří již své příspěvky publikovali jinde, souhlasili. Závěrečný proces vydání monografie tak probíhal se studiiemi z pera osmi autorů: Pavla Barši, Jakuba Češky, Josefa Fulky, Václava Petrboha, Jana Randáka, Jiřího Růžičky, Ondřeje Slačálka a Aleny Teskové. Vydání bylo dohodnuto s nakladatelstvím Filozofické fakulty UK (v zastoupení jejího ředitele Ondřeje Pittauera) a to v ediční řadě Varia.

Martina Poliaková vymyslela metaforický název *Uzel na kapesníku*, na jehož základě Václav Smyčka napsal úvodní kapitulu, která slouží nejen jako spínací svorka různých studií pro vyžadovaný monografický charakter knihy, ale i jako přehled recepce paměťových studií v České republice. Knihu recenzovali pracovník katedry historické sociologie FHS UK Marcel Tomášek a pracovník Ústavu pro českou literaturu AV ČR Alexander Kratochvíl. Oba recenzenti se o knize vyjádřili pochvalně a doporučili ji pro tisk. Se závěrečnými úpravami pomohli i další členové spolku: překlad zajistili Kristina Andělová s Matoušem Turkem a (druhou) jazykovou korekturu provedla Barbora Matiašová. Kniha nakonec vyšla v září 2014 a to pod názvem: Poliaková-Raška-Smyčka (eds.), *Uzel na kapesníku. Vzpomínka a narativní konstrukce dějin*, Praha 2014.“

Seznamovací kurz „Bílý Potok 2014“

Letošní seznamovací kurz proběhl (jako již tradičně) v areálu Krakonoš v Bílém Potoce u Liberce 26.-28.9. Byl v mnoha ohledech specifický.

Přípravy letošního seznamovacího kurzu se (stejně jako celý akademický rok ve Spolku) nesly v duchu předávání mladším generacím. Hlavní zodpovědnou osobou Seznamovacího kurzu jsem byl Daniel Ort, v té době student prvního ročníku. Určitou generační obměnu organizátorů jsem ještě umocnil tím, že úzký přípravný tým byl složen ze studentů z mého ročníku. Idea byla taková, vybrané starší studenty na Seznamovací kurz pouze pozvat, aby s tím měli méně práce a jen dělali dobrou atmosféru a pomocníky při programech. Tento koncept se úplně neosvědčil, což se naplno projevilo přímo na Seznamovacím kurzu, kde byly porady všech organizátorů mnohem plodnější, než schůze úzkého týmu ze studentů prvního ročníku Seznamovacímu kurzu předcházející. Do příštích let je třeba si z toho vzít ponaučení, že přípravný tým musí být lépe generačně namíchan, aby se smíchaly zkušenosti, vědomosti o tom, co a jak chodí, a mladší ročníky se svými případnými inovacemi a zkušenostmi z čerstvé role „absolvujících“. Důležité jsou tam taky proto, aby že na fakultě přijdou do styku s nastávajícím prvním ročníkem mnohem častěji než studenti navazujícího magisterského a doktorského studia, a bylo by proto dobré, aby se navzájem znali.

Další věcí, kterou byly přípravy letošního Seznamovacího kurzu ovlivněny, byla změna způsobu posílání informace rozhodnutí o přijetí na fakultu. Dosud bylo zasíláno poštou, od letošního roku však fakulta přešla na elektronickou verzi a rozhodnutí o přijetí zasílá emailem. My tak už nemohli přiložit vytisknutou pozvánku a osobní dopis předsedy do obálky, ale pouze jako přílohu k emailu. Vše jsme se dozvěděli v průběhu června. Snažili jsme se ještě vymyslet způsob, jak bychom přihlášky s dopisem rozeslali osobně pouze za Spolek, bohužel se nám ho během krátké chvíle nepodařilo zařít.

Domnívám se totiž, že papírová forma je mnohem reprezentativnější a více zaujme, než příloha k emailu. Krom toho se též méně snadno přehlédne. Jako další úkol do příštího roku vidím vymyslet způsob, jak se dostat oficiální cestou k adresám nadcházejících studentů prvního ročníku, abychom jim obálky mohli rozeslat poštou (a paralelně i v příloze s oficiálním fakultním emailem). Samozřejmě po diskuzi, chceme-li podobnou akci dělat.

Myslím, že i v důsledku rozesílání emailem to dlouho vypadalo, že se přihlásí rekordně malý počet účastníků. Přes číslo 30 jsme se nakonec dostali až na poslední chvíli. Celkově pak v sobotu, kdy bylo na Seznamovacím kurzu nejvíce studentů prvního ročníku najednou, bylo přítomno 43 účastníků, což je solidní číslo. Organizátorů se na kurzu prostřídalo dohromady 20.

Samotný víkend proběhl dobře. Po stránce počasí to mohlo být lepší, neboť celý pátek propršel a nemohli jsme hrát tradiční hry na louce, což nám trochu ztížilo situaci ohledně prostorů, vše se ale zvládlo. Počasí bylo tím lepší, čím více jsme se blížili nedělnímu svátku sv. Václava, takže v sobotu odpoledne už bylo pěkně a v neděli se s námi Bílý Potok loučil skoro až letním počasím.

Ke stručnému představení programu: V pátek byl po seznamovacích hrách představován SIS dr. Valkounem z Ústavu světových dějin. V sobotu ráno pak byli studenti vrženi do tradičních spárů byrokracie, aby následně po skupinách poznávali taje paleografie, numismatiky, přízvisek panovníků a další zajímavosti historické vědy. Odpoledne jsme šli tradiční výlet na Paličnick, abychom po návratu a večeri rozdělili studenty znovu po oborech a povídali si s nimi o jejich oborech ve vztahu „studenti studentům“. Večer pak proběhl iniciační rituál a oheň s buřty. V neděli ráno jsme hráli hry, jež pojilo jedno slovo – důvěra. Upevňovali jsme tak vztahy, které se během víkendu tvořili. Okolo oběda pak byl představován Spolek a prváci se poprvé setkali s evaluacemi, když nám hodnotili Seznamovací kurz. Poté všichni zdárně (až na auto s věcmi na víkend, kterému se během víkendu vybila baterka a muselo být tlačeno přes půl Bílého Potoka) odjeli do svých domovů.

Evaluace ještě nejsou všechny zpracovány. Ty ale, které zpracovány jsou, ukazují, že se současným studentům prvního ročníku víkend líbil, což je důležité. Z naší strany je do příště nutné ubrat na improvizaci, která pramenila především z nezkušenosti přípravného týmu.

A nakonec nejdůležitější poděkování ohledně Seznamovacího kurzu – to patří panu správci, který se o nás staral tak, že i kdyby se všechno pokazilo, tak by to určitě byl pěkný víkend.

Začleňování prvních ročníků

Ač tato část nebude rozsahem dlouhá, o to větší je významem. Existence Spolku závisí na tom, aby ho každý z prvních ročníků přijal za svůj a byl ochoten pro něj něco dělat.

S potěšením mohu napsat, že v ročníku, jenž letošním rokem nastoupil do druhého roku studia, se našlo mnoho lidí ochotných pro Spolek pracovat. A to mluvíme o oborech Historie i Historie-Evropská studia. Víím, že když by Spolek něco potřeboval, můžu se na někoho z nich obrátit, a pokud to bude v jeho silách, v dané věci pomůže.

Studenti se o Spolek zajímají, vědí o jeho akcích a v rámci mezí se jich zúčastňují. Jako signifikantní v tomto směru vidím pořádání Seznamovacího kurzu, na kterém se podílelo mnoho lidí z tohoto ročníku.

Dle mého soudu sehrálo důležitou roli to, že byl ve výboru hned od začátku akademického roku zástupce prvního ročníku. Studenti ho tak mohli vzít více za svůj a nemuseli mít pocit, že je to nějaká uzavřená společnost starých kamarádů, mezi něž by se báli přijít.

Letošní ročník je zatím brzy hodnotit, ale dle mého soudu si ke Spolku také našel, popřípadě najde, vztah. Od Seznamovacího kurzu už proběhla jedna ročníková hospoda pořádaná Spolkem, jež měla velký úspěch.

Stejně tak mohou studenti prvních ročníků poznat, že jsme tu především pro ně např. z toho, jak se snažíme jim pomáhat se SISem. Letošní rok byl totiž specifický tím, že zápis do SISu nastal až po Seznamovacím kurzu, takže studenti ještě neměli ty otázky, které člověka napadnou až při praktickém použití SISu. Uspořádali jsme tedy ve středu, dva dny po začátku zápisu, schůzku, během níž byl Jakub Izdný (kterému tímto děkuji) připraven odpovídat na tyto dotazy a záludnosti SISu dovysvětlit. Možnosti využilo zhruba 10 lidí. U podobných setkání ale není cílem co nejvyšší účast, měla by smysl, i kdyby přišel jen jeden student. Ohlasy na toto setkání byly velmi pozitivní.

Poradna

Jeden z úkolů Spolku je i zodpovídat studentům dotazy ohledně jejich studia. Odpovídáme dohromady na třech platformách – email, konzultační hodiny a Facebook, kde nám studenti mohou psát zprávy. Již tradičně je nejvytíženějším komunikačním kanálem spolkový email. I na něm jsme však letos nemuseli zodpovídat na takové množství dotazů, na jaké jsme byli zvyklí v minulých letech.

Hlavní důvod shledáváme v tom, že tento rok probíhal zápis do SISu až po Seznamovacím kurzu, takže spousta dotazů byla ujasněna už na něm. Případné následné dotazy pak už byly pokládány často i přes facebookové osobní účty nebo byly zodpovězeny na speciální schůzce k SISu, již jsme uspořádali.

Konzultační hodiny jsme měli jednou týdně. Nebyly příliš využívány, přesto doporučuji jejich zachování. Možný problém v nevyužitosti byl v malé propagaci, časy můžeme napsat na sociální síť, popřípadě do emailů.

Setkání zástupců studentů historie v ČR

V uplynulém akademickém roce se nám podařilo uspořádat Setkání zástupců studentů historie. Je to akce, jejíž uspořádání můžeme počítat jako jeden z největších úspěchů uplynulého roku. Jeho uspořádání bylo doporučováno v poslední výroční zprávě Spolku. Během podzimu jsme se pak rozhodli, že než déle o něčem snít, musíme do věci tnout, a tak jsme obeslali naše kontakty na různých univerzitách po celé republice, abychom je k nám pozvali. Celkově ho hodnotím jako úspěšné. Jednotliví zástupci, kteří se zúčastnili, o něm pak referovali na svých domácích univerzitách.

O setkání informuje Jan Jindra, jenž byl po jeho konání zvolen za delegáta Spolku pro komunikaci s ostatními delegáty historických spolků z jiných fakult:

„Ve dnech 4. – 6. dubna 2014 se v Praze pod záštitou našeho spolku uskutečnilo Setkání zástupců studentských historických sdružení. Mezi účastníky byli zástupci téměř všech veřejných vysokých škol v ČR, návštěvou nás poctili i zástupci ze Študentské historické společnosti z Univerzity Mateje Bela v Banské Bystrici.

Průběh i výsledek setkání lze hodnotit jako velmi úspěšný. Akci zaštitili doc. Mirjam Friedová, děkanka FF UK a všichni tři ředitelé historických ústavů na naší fakultě, tedy doc. Michal Pullmann (Ústav hospodářských a sociálních dějin), prof. Ivan Šedivý (Ústav českých dějin) a prof. Martin Kovář (Ústav světových dějin), prorektor UK, který spolu s děkankou pronesl i úvodní slovo. Poté následovala poutavá přednáška prof. Františka Šmahela.

Studenti a studentky z jednotlivých vysokých škol dostali také prostor pro prezentaci svých historických spolků a seznámili ostatní se svými nejvýznamnějšími akcemi. Činnost jednotlivých historických sdružení se mnohdy mírně odlišuje, a to podle jejich postavení na fakultách, stejně jako podle jejich finančních možností.

Nejdůležitějším bodem tří denního programu byla diskuse o budoucí spolupráci. Jednoznačná shoda panovala v otázce zopakovat setkání, které by se mělo stát pravidelně opakovanou akcí s proměnlivými místy konání. Zástupci spolků se dohodli na zřízení jednotného komunikačního kanálu ve formě FB skupiny, kde budou domlouvány podrobnosti spolupráce a společné projekty.

Mezi navrhované společné projekty patří především recenzovaný sborník s příspěvky z jednotlivých historických spolků, který by měl vycházet jedenkrát ročně.

V současné době funguje facebooková skupina Studenti historických oborů, která má za krátkou dobu fungování přes stovku členů. Skupina slouží ke sdílení oborových materiálů, ale i k jejich shánění. Často například „pražští“ fotí a sdílí materiály z knihoven a archivů pro „mimopražské“ a naopak. Skupina funguje také jako prostor pro propagaci různých oborových akcí.

Po ukončení setkání zástupců studentských historických spolků zvolila většina spolků pro snadnější komunikaci jednoho svého delegáta, který je pověřen zastupovat spolek při jednání s ostatními. Komunikace nově probíhá ve FB skupině přímo pro delegáty a nejbližší plánovanou akcí, o které se v současnosti jedná, je druhé spolkové setkání.“

Debata s Opráskí sčeskí historje

V uplynulém roce se nám podařily tři velké akce. Jednou z nich bylo setkání zástupců studentů historie, druhou podzimní debata s Oprásko sčeskí historje a třetí pak únorová debata s kandidáty na post ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů. Pojdme se nyní věnovat debatě s Jazem,

autorem Oprásků. Ty se na podzim staly přímo fenoménem internetu. Po dlouhodobějším kontaktu s ním se nám podařilo sjednat si s ním setkání, na kterém jsme mu nabídli uspořádání debaty na půdě FF UK. Po počáteční nedůvěře, zda by se akce setkala s úspěchem, svolil.

Debata se konala 10.12. v aule FF UK. Byl to ohromný úspěch, přišlo skoro 400 lidí. V rámci akce byla i autogramiáda čerstvě vydané knižní podoby Oprásků.

Debata rozhodně zvýšila obecné povědomí o Spolku. Byli jsme dokonce citováni na iDnes.cz a v podstatě jsme odstartovali veřejné vystupování Jaze.

Debata kandidátů na post ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů

Třetí z velkých akcí byla debata kandidátů na post ředitele ÚSTR. První pozitivní zprávou je, že jsme byli osloveni zevnitř ústavu, kdy si nás vybrali jako lidi, kteří jsou schopni debatu dobře uspořádat.

Naše pozvání na 18. února od 19:00 do místnosti P200 na FF UK přijali všichni kandidáti vyjma dr. Muriel Blaive, jež byla na zahraniční cestě a musela tak odmítnout. Pozvání ale přijali dr. Adrian Portmann, dr. Zdeněk Hazdra, dr. Viktor Meca a Karel Světnička. Moderování se ujal emeritní děkan doc. Michal Stehlík.

Na debatu dorazilo kolem sta lidí. Stejně jako u debaty s Jazem bylo pozitivní, že většina z nich nebyla ze Spolku a tudíž se znovu rozšířilo povědomí o nás. Ač během debaty nastaly bouřlivější chvíle, vše se povedlo ukočírovat a můžeme ji hodnotit jako velmi úspěšnou.

Do budoucna jsou nám zmíněné dvě „speciální“ akce (Opráski, ÚSTR) ukazatelem, jakým směrem je dobré se vydávat. Nemusíme pořádat jen akce zajeté ve škatulkách, jakými jsou např. Kritické kluby, představování knih apod. Cesta je také ve sledování aktuálních trendů a společenské debaty, a na to všechno reagovat „speciálními“ akcemi. Je možné, že v nastávajícím akademickém roce žádná podobná příležitost, jaká se nám v minulém roce naskytl dvakrát, nebude. Ale pokud se naskytně, neměli bychom si ji nechat uniknout.

U všech tří akcí (Setkání, Opráski, ÚSTR) bych chtěl velmi poděkovat Miloši Bělohávkovi za lví podíl na jejich konání.

Prezentace knih

Prezentace knih je úspěšnou stálicí mezi spolkovými akcemi. V minulém roce jsme ho pořádali dvakrát, vždy byl na akci i autor knihy. V zimním semestru jsme 18.12. v Tranzitdisplay představovali knihu Dr. Rudolfa Kučery „Život na příděl“. Koreferenty mu byli prof. Jiří Šteif a doktorand Jan Mareš. Na akci bylo 25 lidí, což je obecně i průměrná účast na představování knih.

V letním semestru jsme se zastavili nad knihou Josefa Švédy „Mašínovský mýtus. Ideologie v české literatuře a kultuře.“ Koreferenty byli Dr. Kamil Činátl a Dr. Muriel Blaive, setkali jsme se ve francouzském institutu CEFRES, se kterým jsme navázali dobré vztahy. Dohromady se sešlo přes 40 lidí, takže o akci můžeme mluvit jako o velmi úspěšné.

Na letošní podzim jsou plánovaná už dvě další představení z tohoto cyklu a obě jsou velmi zajímavé s vyhlídkou na velkou účast. S představováním knih rozhodně nesmíme přestat.

Filmový klub

Je-li představování knih stálicí mezi spolkovými akcemi, tak je tomu nejinak i u filmového klubu. To je klasika, na niž jsou všichni zvyklí. Koná se minimálně jednou za měsíc a minulý rok měl vysokou návštěvnost – rekordní byla 90 lidí na filmu Hannah Arendt. Poté postupně klesala, ale čísla okolo 20-25 diváků rozhodně nejsou špatná. Promítali jsme ještě filmy Vyrobeno v Dagenhamu, Amen, Diktátor, Počestné paní pardubické (jež byly promítány na jubilejním 30. filmovém klubu), Misie,

Dersu Uzala, Shake Hands with the Devil, Kladivo na čarodějnice a Návrat Martina Guerra.

Je snaha každý film uvést alespoň krátkým historickým exkurzem do pozadí filmu, u některých jsme také vyráběli vlastní titulky, protože na internetu nebyly dostatečně kvalitní. I tyto drobnosti dělají náš filmový klub alespoň trochu výjimečným.

Příští rok bude filmové kluby dělat Otmar Beneš z 2. ročníku Historie, který filmový klub převzal po Miloši Bělohávkovi. Jeho chod je tedy zajištěn i nadále.

Přednášky

Novou pravidelnou akcí minulého roku jsou přednášky. Jsou na ně zváni zajímaví historici a historičky, kteří nevyučují u nás na fakultě, ale zabývají se zajímavým tématem.

Přednášky si také našly své obecenstvo, chodí na ně průměrně 25 lidí. V minulém roce jsme měli tu čest si poslechnou Dr. Pavla Himla z Fakulty humanitních studií, jenž nám 28.11. přednesl přednášku na téma Zkrocení zlého divocha - „Cikání“ a kontrola pohybu v habsburské monarchii na prahu moderní doby. V letním semestru jsme pozvali na 6.5. Dr. Kateřinu Čapkovou s tématem Židé mezi Čechy a Němci? Výkladové vzorce dějin Židů v českých zemích.

Mezi přednášky bychom mohli zařadit i večer konaný 29.4. u příležitosti úmrtí prof. Jacquese Le Goffa, v rámci kterého měl doc. Martin Nejedlý, jeho přímý žák, povídání na téma Jacques Le Goff bez piedestalu – Kritické zamyšlení nad osobností a jejím odkazem.

Kritický klub

Kritický klub je naší největší pravidelnou akcí. Minulý rok měl ale problém s realizováním nápadů – je jich mnoho (a dobrých), ale zhmotní se jich jen málo. Minulý rok jsme tak nakonec uspořádali pouze jeden na téma „Dějiny – muzeum – identita“, na nějž byli jako diskutující pozváni PhDr. Jan Randák (Ústav českých dějin na FF UK), PhDr. Michal Lukeš (Národní muzeum), Blanka Mouralová (Muzeum německy mluvících obyvatel českých zemí, Ústí nad Labem) a Pavel Hlubuček (odbor muzeí a galerií Ministerstva kultury České republiky). Moderování se ujal Václav Sixta. Tento kritický klub, jenž se konal 24. dubna v místnosti č.201 byl úspěšný, navštívilo ho přes 30 lidí. Navíc jsme ještě měli několik proseb o nahrávání, takže se záznam šířil i po internetu.

Skupina kritického klubu je zároveň skupinou, již především táhnou první ročníky Spolku. Zde nás ještě čeká úkol generační obměny, o nějž bychom se měli tento rok pokusit.

Diskuzní klub

Minulý rok jsme se pokusili vytvořit nový formát akce, diskuzní klub. Jeho ideou je naučit diskutovat studenty 1. ročníků a propojit studenty vyšších a nižších ročníků. Studenti se měli v menším počtu (pro lepší možnost diskutování) setkávat nad širšími tématy, ke kterým nejsou třeba speciální hluboké znalosti. Jediný diskuzní klub, který proběhl, měl téma „Východ a Západ“. Hodnotí ho Lenka Rudová, hlavní organizátorka akce:

„Doposud jediné konání Diskuzního klubu se ukázalo jako cestou, kterou je možné se ubírat, aby byl podpořen spolkový cíl více propojovat studenty historie napříč ročníky. Předpokládalo se, že zúčastnění budou moci korigovanou diskuzí zlepšovat své schopnosti formulovat názory a argumentovat pro ně. Bylo proto vybráno dost široké a zároveň kontroverzní téma, aby si v něm každý mohl najít své a také se k němu vyjádřil. Díky tomu se mohli diskutující bavit o tom, co je zajímavé. Diskuzního klubu se účastnili především studenti 3. a 1. ročníku a dle ohlasů se zdá, že se jednalo o povedenou akci.“

Diskuzní klub je akcí, kterou bychom dle mého názoru měli podporovat. Naučit se diskutovat a socializovat studenty napříč ročníky, to jsou důležité cíle. Bude ale potřeba sehnat jeho nové organizátory, protože dosavadní hlavní zodpovědné osoby, tj. Lenka Rudová a David Semera, na pořádání už nemají čas.

Přípravné kurzy

I v tomto roce pokračovala spolupráce s FF UK na pořádání přípravných kurzů pro obor Historie a Historie – Evropská studia. Tato spolupráce je zaručena smlouvou o spolupráci mezi FF UK a naším Spolkem. Letos navštěvovalo naše kurzy méně lidí než je obvyklé, což bylo způsobeno nízkým zájmem o náš obor a podceněním propagace, která byla v předchozích letech masivní. Přesto jsou naše kurzy jediným trvalým a nemalým zdrojem příjmů pro Spolek. V příštím roce pravděpodobně dojde k personálním změnám na pozicích přednášejících a tutorů, aby i tato část činnosti spolku přešla do mladších rukou.

Časopis Obscura

Další věcí, jež nás může velmi hřát, je existence spolkového časopisu. Referuje o něm Václav Sixta, člen redakce:

„Není obvyklé, aby se do výroční zprávy zařazovaly i projekty, na jejichž výsledek se ještě čeká, ale možná právě v případě časopisu studentů historie je to velmi příznačné. To, že studenti oboru, jehož nejčastějším výsledkem bývá psaný text, nemají vlastní časopis, svědčí nejvíce o něm samém. Co je tedy OBSCURA? OBSCURA je prostor k publikování textů, který si studenti sami vytvářejí. Skrze optiku našeho časopisu uvidíme, co znamená historie na fakultě z pohledu nás - studentů - jaká témata chceme diskutovat, co považujeme za problémy současné historiografie a co nám chybí ve výuce. Obscura chce nabízet pole pro neformální dialog mezi vyučujícími a studenty o tom co pro ně znamená historie.“

Časopis, jehož první číslo vyjde na počátku akademického roku 2014/2015, je výsledkem několikaměsíční práce redakce, nad kterou převzal formální záštitu Spolek studentů historie, jehož role je nezastupitelná především po finanční stránce a také významně podporuje propagaci časopisu. Formu i obsah časopisu vždy se Spolkem konzultujeme, nicméně veškeré podněty, kritiky a texty nám posílejte přímo na email redakce.

Jsme příznivci minimalistické, přátelské podoby časopisu. OBSCURA bude vycházet jednou za semestr, vždy na jeho počátku. Může tak být shrnutím toho nejzajímavějšího, co se na historii stalo během uplynulého semestru. Každé vydání si budete moci vzít na chodbách Hlavní budovy a Celetné, ale několik výtisků bude vždy prezenčně umístěno v Historickém kabinetu i v Knihovně Jana Palacha. Samozřejmě vše najdete také na webu www.casopisobscura.cz, kde bude nejen archiv čísel, ale také informace pro autory a články k diskusi. Věříme, že časopis OBSCURA bude impulzem pro studenty i vyučující našeho oboru k vzájemnému dialogu a k prohloubení vzájemných vztahů.“

Email časopisu, na který lze zasílat články, je casopis.obscura@seznam.cz, internetové stránky pak buď casopisobscura.cz nebo ffabula.cz/cs/obscura/.

Co mě osobně těší je, že minimálně někteří přednášející už vzali Obscuru na vědomí a nabízejí studentům, že tam můžou poslat své eseje, které budou psát na konci zimního semestru. Chtěl bych velmi poděkovat redakci (Václav Sixta, Václav Rameš, Bára Hrubá, Kateřina Chládková) za to, s jakou vervou se do realizování časopisu pustili a jak to zvládli.

Socializační akce

Socializační akce jsou důležitou součástí spolkové činnosti, na niž musíme v příštím roce klást velký důraz.

V uplynulém akademickém roce jsme občas uspořádali večerní posezení, největším z nich byl tradiční Vánoční večírek, jehož se zúčastnili především studenti prvních ročníků. Rád bych o něm poreferoval více, ale bohužel si z něj příliš nepamatuji. Z fotek a vyprávění se však dá zrekonstruovat, že panovala velmi přátelská a veselá atmosféra. Akce byla zároveň symbolickým spolkovým rozloučením s klubem K4.

Na jaře jsme se rozhodli socializační akce zintenzivnit. První z nich byla oslava 4. narozenin Spolku, jež byla plánována pod širým nebem, ale kvůli nepřízní počasí jsme byli nuceni se na poslední chvíli přesunout do Café v lese. I toto posezení bylo příjemné.

Největší nadšení ale vyvolala spolková exkurze na Levý Hradec nazvaná „Po stopách Ostoje“, již jsme uspořádali během slunného sobotního odpoledne připadajícího na 26. dubna. Akce se zúčastnilo přes 10 lidí a ve všech vyvolala pozitivní reakce. Podobné výlety rozhodně musíme opakovat.

Na závěr roku, během letního zkouškového, jsme pak vymysleli úplně novou akci „Po stopách knížete Vladivoje“. Během ní jsme metodou living history poznávali běžný den knížete Vladivoje, o němž je známo jediné, a to totiž, že se upil k smrti. Ochutnávali jsme tak celý den pivo vyhlášených pražských hospod. Ačkoliv to byla akce spíše komorního typu, byla velmi příjemná.

V oblasti socializačních akcí se nám minulý rok nepovedla jedna zásadní věc, kterou je výjezdní zasedání výboru. Jsem přesvědčen, že výjezdní zasedání má výrazný stmelovací potenciál a podpoří přátelskou atmosféru při práci ve Spolku. Důrazně doporučuji, aby příští výbor výjezdní zasedání zorganizoval.

Oslavy 5. narozenin Spolku

Jako samostatný bod byly do zprávy zařazeny 5. narozeniny Spolku, které nás čekají v příštím roce na jaře. Bod je spíše apelem na to, abychom přípravy nepodcenili a začali je organizovat s dostatečným předstihem.

Jako možnost oslav se například nabízí udělat narozeninový bál. Dalším nápadem je vydání spolkové brožurky, v níž by zakladatelé vzpomínali na začátky Spolku.

Půlkulaté výročí máme jen jednou, tak si ho užijme a udělejme si ho hezké!

Závěr

V úvodu jsem psal o tom, jak akce organizuje úzká skupina lidí, která Spolku dává hodně ze svého života. Důležité je neustále si uvědomovat, jaký má Spolek smysl. Nebo spíše – jaký mají smysl jeho konkrétní akce. Nebát se na něj sami sebe ptát a po pravdě si odpovídat. Akce bez zájmu rušit či měnit jejich koncepty a nové zase vymýšlet.

Ač v uplynulém roce nastaly nějaké chyby a krize, není třeba ho hodnotit jako špatný. Naopak musíme uchovat to, co se nám povedlo, a nepovedené proměnit v kapitál do dalšího roku – protože to jsou ta místa, kde můžeme být ještě lepší.

A co úplně na závěr? Hlavní je nezapomenout smysl spolku – radost z práce pro Spolek a pro druhé. Nesmíme se stát zkosnatělou institucí sloužící jen jako výtah do pater fakultní politiky a hezkou položkou do životopisu. Musíme si uvědomit, že jsme především spolek kamarádů se stejným zájmem, kteří to, co dělají, dělají s radostí a pro druhé.

V Praze, 7. října 2014

Daniel Ort